

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 149/2015
18.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.М., због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М. - адвоката М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину ЗК бр.447/12 од 20.12.2013. године и Вишег суда у Неготину 1Кж бр.96/14 од 05.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 18. фебруара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., адвоката М.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину ЗК бр.447/12 од 20.12.2013. године и Вишег суда у Неготину 1Кж бр.96/14 од 05.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину ЗК бр.447/12 од 20.12.2013. године, окривљени З.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом увреде из члана 170. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне новчане казне за свако кривично дело, и то за кривично дело из члана 122. став 1. КЗ новчана казна у износу од 40.000,00 динара, а због кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ новчана казна у износу од 10.000,00 динара, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 50.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да изречену новчану казну плати у року од 3 месеца од правноснажности пресуде, те да ће суд, уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени З.М. обавезан је да суду на име паушала исплати износ од 3.000,00 динара, те да приватном тужиоцу Н.С. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 122.270,00 динара све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Неготину 1Кж бр.96/14 од 05.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног З.М. – адвоката М.Л., а пресуда Основног суда у Неготину 3К бр.447/12 од 20.12.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.М., адвокат М.Л., на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, повреде члана 16. ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, бранилац окривљеног З.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је изрека првостепене пресуде противречна самој себи и разлозима пресуде, да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, те да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. Такође, у захтеву се наводи да другостепена пресуда не

садржи разлоге о одлучним чињеницама, ни разлоге због чега другостепени суд сматра да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, из којих навода произилази да бранилац и другостепену пресуду побија због истих битних повреда одредаба кривичног поступка.

Надаље, у захтеву се истиче да је првостепени суд у побијаној пресуди навео да се критични догађај одиграо на дан 22.08.2012. године, при чему није ближе означио у које време, те да стога није на несумњив начин утврдио време критичног догађаја, да није изнео ни оцену веродостојности противречних доказа, те да је суд погрешно интерпретирао налаз судског вештака у вези са механизмом настанка повреда које критичном приликом задобио Н.С., што је супротно члану 16. ЗКП, а из којих навода произилази да бранилац побија и првостепеном пресудом утврђено чињенично стање и да указује на погрешну оцену доказа.

Како, дакле, бранилац окривљеног З.М. захтев за заштиту законитости подноси због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те погрешне оцене доказа, односно повреде члана 16. ЗКП, које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.